

μέρα, μπορεῖ νὰ χρειαστοῦνε τὴν φαμελιὰ τοῦ Γιώργου, ποὺ εἴτανε πιὸ πλούσια καὶ πιὸ δυνατή. Μπορεῖ μάλιστα μᾶς μέρα, ποιὸς ξέρει, νὰ χρειαστῇ τὸ Γιώργο πιὸ πολὺ ἀπὸ θλους ὁ Θανάσης ἐδίξεις—ἀν κι ἔφτδος δέκαρνα κάμη γά τὰ ίδια.

Εἴκοσι πέντε τοῦ Ἀπριλίου, τοίην, 1911.

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΔΕΣΔΕΜΟΝΑ

Τῆς κ. Κ. Θ.

Κλαίει κλαίει η μάρθη καθισμένη
κοντά στην αμμουδιά.
Στο γόνα η κεφαλή γυρομένη,
Το χέρι στην καρδιά.

Πιά ἀλιωτή πέτρα μένει αν στάζουν
δάκρυα ἔτσι πύρινα;
Τί κρυφολεν οι φλοίσβοι; Βγάζουν
τους στεναγμούς ξανα.

ΛΕΚΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΝΥΧΤΕΣ ΚΑΙ ΝΥΧΤΕΣ...

1

Ἄργα, βαρειά, περίλυπτα, οἱ μεσονύχτιες ὥρες
μέσα στὰ δάση ὑφαίνουνε τοῦ τρόμου τοὺς ρυθμούς!
τὰ δέντρα ἀγνὰ φαντάσματα! Εὔριες, νεκρὲς κ' οἱ χῶρες,
ποὺ ἀνάμεσό τους χάνεται ὁ τρομασμένος νοῦς!

"Ολα νερά καὶ ἀμύλητα καὶ σὰ μαρμαρωμένα!...
Μακρύν ὁ γιαλὸς νειρεύεται μιὰ βάρωσι μὲ πανί.
Καὶ τάνθια μέσα στὸ βα! ὑ τρισκόταδο πνιγμένα
χαμογελάν στὸν ὄντο τους θωρώντας μιὰν Αὐγή!..."

2

"Απόψε ή Νύκτα πιὸ λαμπρὴ ἀκόμα κι ἀπ' τὴν μέρα...
Απάνω στάστρα μάρμαρα σὰ θάλασσα τὸ φῶς!
Κ' οἱ εὐθωδίες σὺν κύματα ποὺ ἀπλώνει στὸν ἀγέρα
οἱ κάμπος κάτου—οἱ ἀνθίνος πλαταὶ Ωκεανός!—

Ο ὄντος κάκου μάχεται τὰ μάτια νὰ σφαλίσῃ!
Κ' οἱ πόθοι μέσα στὴν καρδιὰ ζωντάνεψαν στὸ θάμα!
Μέσ' τὴν αὐλὴ κ' η κοπελλάν καὶ δίπλα ἀπὸ μιὰ βρύση
τὶς ὥρες τοῦ ἐρχομοῦ μετρῷ μὲ τοῦ νεροῦ τὸ κλάμα!

*Αθήνα

ΑΓΓΕΛΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΔΕΡΦΙΔ

ΜΕΓΑΛΟ ΕΘΝΙΚΟ ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τυπώθηκε στὸ Παρίσι καὶ πουλιέται στὸ Βιβλιοπωλεῖο τῆς «Εστίας» δρ. 10.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΟΛΕΤΗΡΕΣ

Σήμερα, 5 τοῦ Μαρτίου, δημοσιεύεται στὶς ἐφημερίδες τῆς Πόλης ἡ ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἡ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἀποφάσεις τοῦ Δ. Ε. Μικτοῦ Συμβουλίου ἐκλεγεῖσα καὶ ἐργαζομένη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητῆματος Ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ τὰς ἐντέμους Ἐφορείας καὶ τὰς ἐλλογίγιοις Διευθύνσεις τῶν Σχολῶν καθὼς καὶ πάντας τοὺς ὅμιλογες, ὅσοι γνωρίζουσι σχετικόν τι περὶ τοῦ ζητήματος τῶν μαλλιαρῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῆς ἡ ἀποστέλλωσιν ἐγγράφως καὶ ἐνυπογράφως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Σεβ. Μητροπολίτην Φιλαδελφίας κ. Προκόπιον—Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 4 Μαΐου 1911».

Παρακαλούνται λοιπὸν μὲ τὴ δήλωση τούτη οἱ διευθυντάδες, οἱ ἔφοροι καὶ πᾶς διμογενής, ποὺ θάγαπα βέδναια τὸ ἔθνος τοῦ σὸν τὸ ἀτομό του, νὰ καταγγείλουνε στὴ σεβάσιμα Ἐπιτροπὴ δασκάλους, γιατὶ αὐτοὶ γάρ οἱ δέσμοι τὰς ὅργανα «τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἔθνους δὲτεήρων ἐπὶ τῶν σχολῶν καὶ τῶν μαθητῶν. Κ' ἡ Ἐπιτροπὴ μὲ μεγάλη εὐγένεια μᾶς καὶ μὲ ποιῆτρα σοθικὰ ἡ τοῦ συστήση νὰ μὴ συνάψουν δέλλη φορὰ συμβέλαια μὲ τὴν κοινότητα γά τοι τὴν διὰ ὥρα ἡ τοῦ ξύστη, ὅπως τὸ λὲν καὶ τὸ φωνάζουν κουτοπόνγραφα γελώντας κάτι ανίδειοι, μοχθηροὶ καὶ συφεροντολόγοι.

Κ: ἂς μὴν τοὺς νοιάζῃ. Ήταν ἥρετη κάποιος δάσκαλος νὰ καταγγείλῃ—κι αὐτὸς βέδναια θάγαπα τὸν πλησίο του, τὸ συνάδερφό του σὸν τὸν ἔχυτά του. Ήταν ἥρετη καὶ κάποιος ἔφορος νὰ καταγγείλῃ—κι αὐτὸς βέδναια ήταναι γραμματισμένος καὶ εὐγενής καὶ πολὺ ἡ χωνεύῃ τὸ δόλιο τὸ δάσκαλο γά τοι καρδούλα του. Ήταν ἥρετη τέλος καὶ κάποιος δέιλογενής ποὺ τόσο ραβείται μέσ' τὴν καρδιά του θὰ ἔχῃ θρυνατομένη τὴν πρὸς τὸ ἔθνος τοῦ ἀγάπη, ώστε μὲ θάρρος καὶ χωρὶς διταχήμος νὰ καθίσῃ στὸ τραπέζακι του καὶ μὲ φέδο Θεού, μὲ σεβασμό, μὲ προσοχὴ μεγάλη γά τοι συντάξῃ τὸ «τάσουραλί» του πρὸς τὴ σεβάσιμα Ἐπιτροπή. "Εννοια τους καὶ θὰ ἥρεθούνε τέτοιοι καλοί, τέτοιοι μιρρώμενοι ὄντες καὶ προκισμένοι μὲ τέτοιαν ἀναλιθοφή, μὲ τέτοιο πνέμα καὶ ξυπνάδα καὶ μυαλὸ ποὺ εὔκολα, θαρρετὰ κι ὀδίσταχτα νὰ τρέξουνε γιὰ νάρπαξουν τὴ δόξα τῶν Χριστιανῶν καὶ τζουρναλεζήδων τοῦ Χαμίτη καὶ νὰ στεφανωθούνε μὲ δαύτη. Ειπρὸς λοιπόν, ἔχτροι τοὺς μαλλιαρισμούς, ὅπως τοὺς βαρφίσανε οἱ ἔξυπνοι, τοὺς δημοτικισμούς, τοὺς νεοελληνισμούς, ὅπως εἶναι γά κυριολεξία του, ἀρχίστε μὲ ξῆλο τὸν καθαρισμὸ τῶν δυονόμων ποὺ διαλαλεῖτε, πώς ἀνοίγουνται.